

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Ja, først skylder jeg jo et svar fra tidligere til fru Marianne Jelved.

Jeg brugte ikke ordet, der anføres, om en tidligere radikal undervisningsminister, for det lå sådan i sagens natur. Det behøver vi jo ikke skændes om, det har vi været enige om, og det er vi vel fortsat enige om.

Kl. 15.20

Jeg vil godt citere fra folkeskoleforligsteksten:

»Fælles nationale mål i form af slut- og trinmål har sammen med kommunernes beskrivelser af udviklingen af trinmålene til hensigt at gøre det muligt at følge udviklingen i elevernes kundskabstilegnelse ...«

Og jeg fortsætter lige et punktum længere ned:

»Det vil medvirke til, at det på et tidligere tidspunkt kan konstateres, om der er behov for at gøre en særlig indsats for at bidrage til elevens faglige udvikling, og bidrage til målsætningen om, at alle elever forlader folkeskolen med sikre kundskaber og færdigheder. Parallelt hermed skal skolerne fortsat arbejde med elevernes alsidige personlige udvikling, bl.a. på grundlag af de af kommuner og skoler vedtagne beskrivelser herfor. Målene vil sammen med de nævnte beskrivelser give læreren et redskab til deres årsplanlægning og dermed sikre en bedre sammenhæng mellem de slutmål, som undervisningen skal lede frem imod ...«.

Der er sådan set ikke nogen forskel; der er jo ikke nogen afgørende forskel. Det er rigtigt, at regeringen jo fra starten spillede ud med, at der skulle være faste årlige mål, sådan som jeg forstod regeringen, som alle skoler og alle elever skulle afgive prøver i, og at de så eventuelt kunne rykkes op og ned efter det.

Sådan er aftalen jo ikke længere. Fru Marianne Jelved var jo selv med langt i forhandlingerne, der netop fik fjernet alle de der tidsler fra det, som regeringen ønskede med folkeskolen. Der er tale om, at vi nu står med trinmål i stedet for delmål. Nu er de bindende, før var de frivillige, og det er sådan set forskellen. De skal stadig væk bruges til det samme, som de hele tiden har skullet bruges til.

Jeg kan lige nå et svar til fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Jeg mener ikke, at der er tale om en inddeling i A- og B-hold. Det er sådan, at uanset hvordan man vender og drejer det, så fungerer folkeskolen jo i dag sådan, at laver man kursusundervisning for måske at undgå specialunder-

visningsindsats over for nogle elever, jamen så deler man dem ind efter deres faglige kunnen, og det er jo kun i kortere perioder. Det er jo tydeligt understreget, at det kun er i kortere perioder, man kan dele eleverne ind efter faglighed.

Så der er ikke tale om, at man nu laver udvidet eller grundkursus helt ned til 1. klasse. Det er en misforståelse, som ikke må blive stående her efter debatten i dag. Jeg vender tilbage til fru Bodil Kornbek.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Der kommer endnu en chance!

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Se, nu kan jeg jo lægge 2 og 2 sammen, og så må jeg jo konkludere ud fra det, jeg har hørt både fra fru Gitte Lillelund Bech og fra hr. Thomas Adelskov: De to største partier i Folketinget er nu med til at lave et lovforslag, til at vedtage en lov om folkeskolen med noget, som er gjort til en meget stor sejr, og man taler om nationale mål.

Jeg får at vide fra begge ordførere, at det faktisk er det samme som det, der har været hele tiden, der er ingen forskel. Det er det, jeg kalder tryllekunst, det her. Man bilder alle vælgerne ind, at nu kommer der noget fuldstændig totalt nyt, der styrer undervisningen og minimerer antallet af børn og unge, der ikke kan læse, når de går ud af folkeskolen. Men der er ingen ændringer.

Så spørger jeg hr. Thomas Adelskov om noget helt andet. Hvorfor har Socialdemokratiet accepteret, at man nu ikke længere står fast på kravet om, at skolebibliotekaren skal have en skolebibliotekaruddannelse? Det er jo faktisk meget, meget bemærkelsesværdigt, at det nu indgår i forsøgsmulighederne, at man kan undgå at ansætte skolebibliotekarer, der varetager den opgave i folkeskolen. Hvorfor?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Når der bliver spurgt, hvad de bindende trinmål betyder, så siger den ene part, at det ikke betyder noget, og den anden part siger, at det betyder noget. Når vi spørger til holddeling, så siger den ene part, at det betyder noget, og den anden part siger, at det ikke betyder noget.

Jeg gad godt vide, om forligspartnerne faktisk er enige om, hvad det er, de har lavet. Det ville være et interessant spørgsmål at få svar på.